

Barcelona +

Menys pisos que mai

Les dades del 2007 confirmen la frenada immobiliària a Barcelona

URBANISME

Gràcia vol que la plaça del Sol no sigui només per a oci nocturn

■ El districte es proposa reformar l'espai amb més jocs infantils seguint el model de la del Diamant ■ Busca fer-ne fora els col·lectius conflictius que s'hi reuneixen els caps de setmana ■ Esquerra en qüestiona la remodelació

A l'esquerra, la plaça del Diamant amb terrasses i parc infantil. A la dreta, la del Sol, on les terrasses dels bars i els bancs són cita obligada per als joves les nits dels caps de setmana ■ DIEGO IBARRA

Cristina Palomar
BARCELONA

La necessitat de recuperar espai públic per al ciutadà ha portat el districte de Gràcia a plantejar-se reformar la plaça del Sol. L'objectiu és que aquesta emblemàtica plaça deixi de ser un lloc exclusivament dedicat a l'oci nocturn i s'obri a la utilització d'altres col·lectius del barri de la Vila de Gràcia. Segons el regidor del districte, Guillem Espriu, la remodelació d'aquest espai acabarà amb la monopolització de certs col·lectius conflictius, sobretot els caps de setmana.

La proposta és seguir el model aplicat a la reforma-

da plaça del Diamant. És a dir, dotar la plaça del Sol de mobiliari urbà adaptat i d'un parc infantil, i substituir els esglaons per rampes. També es vol treure la marquesina. "El nou ús de la plaça desplaçarà determinats col·lectius", explica Espriu alhora que destaca que la recuperació d'espais per a l'ús cívic serà prioritari en aquesta legislatura.

Tanmateix, la proposta té la polèmica assegurada. D'entrada, la reforma topa amb un difícil escull: com compaginar el gaudi de la plaça per part del ciutadà amb l'activitat dels nou bars i les seves respectives terrasses, sobretot quan els propietaris d'aquests es-

tabliments es neguen en rodó a tancar durant el temps que durin les obres.

Però no només el conflicte està garantit per l'oposició dels comerciants. El projecte d'Espriu també es

Els bars es neguen a reduir o tancar les nombroses terrasses

qüestiona a nivell polític i Esquerra Republicana ja s'ha manifestat en contra de la reforma, en considerar que no és una prioritat i que no figura en el pla d'actuació del districte (PAD) per a aquest mandat.

El president del districte, el republicà Ricard Martínez, puntualitza que abans d'abordar un projecte de tal magnitud, cal establir els criteris de la reforma i consensuar-los amb els grups municipals, els veïns i els comerciants. "¿Ha avaluat l'impacte que les obres tindran sobre els bars? Per què es tria la plaça del Sol quan no hi ha demanda ciutadana perquè es reformi? ¿Ha calculat el trànsit de gent que passa per la plaça?", s'interroga Martínez.

Els republicans també rebutgen que s'agafi com a model de referència la plaça del Diamant, on hi ha només un bar, que

Els jardins de la Sedeta també es reformaran

Els jardins que hi ha a l'interior de la Sedeta també es reformaran per fer-los més accessibles des de l'exterior. Aquesta antiga fàbrica de teixits, creada l'any 1899 i que rep el nom de la seda crua que utilitzava per fer teixits, és un dels espais culturals i cívics més importants del districte de Gràcia, just a la frontera amb l'Eixample. Acull al seu interior un institut, una escola, un centre cívic i diverses associacions ciutadanes.

tanca abans de les deu de la nit. "El model de la plaça del Sol no pot ser el mateix que el de la plaça del Diamant, perquè cada espai té la seva idiosincràcia", afegeix.

ERC comparteix la necessitat de recuperar espais públics, però considera que les actuacions s'han de fer en altres zones, com és el cas del carrer Pi i Margall, que els republicans volen convertir en un bulevard que connecti el corredor verd del passeig de Sant Joan amb Horta. Una altra idea és connectar els Jardinetes de Gràcia amb Gal·la Plàcidia a través de la *pacíficació* de la Riera de Sant Miquel. ■

A la tres

Xavier Bosch

Director

L'evangeli segons Joan Ridaó

El cap de cartell d'Esquerra a les eleccions del 9 de març, Joan Ridaó, va citar ahir l'evangeli per dir "nou jutgeu i no sereu jutjats". La frase anava referida a les vora cinc mil persones que es van reunir al Palau de Congressos sota el lema *Per la vida, la família i les llibertats*. Un acte que va començar amb una missa, oficiada pel cardenal arquebisbe Lluís Martínez Sistach, a la qual van assistir els també candidats Dolors Nadal i Duran i Lleida.

Estant d'acord amb la cita evangèlica de Joan Ridaó, n'hi ha una altra que encara la trobo més escaient per a aquestes trobades de gent que renya els qui no pensen com ells. Un proverbi oriental molt encertat diu: "Abans de jutjar una persona, camina tres dies amb les seves sandàlies". En acabat, pot ser que ni posant-nos en la situació de l'altre no ens hi sentim còmodes. Tant se val. Cadascú ha de buscar la manera de treure el màxim gaudi d'aquest regal que és la vida. Tot-

“Un proverbi oriental molt encertat diu: «Abans de jutjar una persona, camina tres dies amb les seves sandàlies»”

hom té raó si ha pogut trobar un model que el satisfà. Malauradament no hi ha una fórmula màgica i ningú no té la veritat absoluta. Res en contra, per tant, de les famílies tradicionals però tampoc dels nous models de família. Es tracta, em sembla, de respectar totes les opcions i, sobretot, de no imposar res.

En el meu entorn hi ha famílies tradicionals modèliques. Avis, pares i fills. Famílies esplèndides, s'hagin casat per l'Església, pel civil o, directament, no s'hagin casat mai. Però també, en el repertori de famílies que m'envolten, hi tinc parelles homosexuals i famílies amb fills de diferents parelles. No sé percebre que uns nens siguin més ben educats i tinguin més valors i més sans que els altres. Depèn de moltes altres coses. El que observo és que, al marge de sermons, llibres i creences, i sigui quin sigui el model de família que els acull, els més feliços són els que viuen sense por, perquè se senten estimats pels qui tenen al voltant.

EDITORIAL

Davos encomana pessimisme

El Fòrum Econòmic Mundial de Davos (Suïssa) es va acabar ahir amb una crida a la col·laboració entre els líders d'empreses, governs i societat civil per fer front als problemes de la globalització, el canvi climàtic i els conflictes que es deriven del terrorisme internacional. Oficialment, no hi ha crisi econòmica, ni tan sols recessió. Les paraules més contundents les va pronunciar el primer ministre japonès, Yasuo Fukuda. Va dir: "No hi ha necessitat d'un excessiu pessimisme". Ara bé, aquest ha estat el Davos de les dues cares. D'una banda, els discursos oficials, tranquil·litzadors, i de l'altra, tot allò que els dirigents de les grans companyies mundials comentaven als passadissos.

Les cares de les notícies

PRIMER MINISTRE BRITÀNIC

Gordon Brown

Un altre cas sota sospita

El primer ministre no guanya per a ensurts. No hi ha dia que un diari britànic no li tregui algun nou escàndol d'algun membre del seu govern. L'últim protagonista és el seu ministre de Sanitat, Alan Johnson, que està sota sospita per finançament irregular de la seva candidatura. Va rebre un xec de 4.500 euros d'un estudiant estranger de part d'una altra persona. La llei ho prohibeix.

REGIDOR DE GRÀCIA

Guillem Espriu

Reformar la plaça del Sol

Cal fer alguna cosa amb la plaça del Sol, però la pretensió de canviar l'orientació de la plaça, plena de bars i terrasses, està rebent el rebuig dels comerciants i dels amos d'aquests establiments. La plaça del Diamant ja s'ha convertit en un espai molt més infantil i familiar. L'intent d'igualar un dels grans centres de farres de cap de setmana necessita més consens.

CONSELLER D'EDUCACIÓ

Ernest Maragall

Intentar complir les promeses electorals

El conseller té molts fronts oberts i no se li pot negar que els va intentant resoldre amb imaginació. Ara, però, li sorgeix un nou problema: José Montilla va prometre en temps de campanya que, en aquesta legislatura, s'arribaria a la gratuïtat dels llibres de text. El pacte d'Entesa ho va assumir, després, com un compromís de govern. Ara es troben, però, que la gratuïtat significaria una inversió, per curs, de 60 milions d'euros. Davant d'això, el Departament es planteja optar per un programa de reutilització de llibres que s'allunya de la promesa. A més, als editors no els agrada la idea.

TENISTA

Novak Djokovic

Confirmació australiana

Ni Federer ni Nadal. Finalment els trofeus del Grand Slam tenen un guanyador diferent. És aquest serbi que es consolida com a número 3 mundial després d'haver guanyat el seu primer gran torneig. Li van caldre més de tres hores per derrotar el francès Tsonga, la veritable revelació esportiva de l'any. Tan bon punt va aixecar el trofeu, Belgrad va ser una gran festa.

El pitjor està per arribar. Comentaris com aquest definien el pessimisme del poder econòmic mundial. La temença més important arriba per les grans pèrdues dels bancs i les mesures incertes que es poden prendre als Estats Units per mirar d'aturar aquesta situació. Per entendre'ns, els banquers que s'han trobat a Davos desitgen que passi el millor però temen que pugui passar el pitjor. Ells saben millor que ningú quines repercussions poden tenir, per al sistema financer, els centenars de milions d'euros invertits en operacions que no han anat bé. El mateix president de Merrill Lynch, John Train, ha avisat que "passarà temps fins que veiem la banca i els mercats retornant a la normalitat".

La hipocresia econòmica ens du a negar l'evidència en públic i posar-nos les mans al cap en privat. En els últims dies hem vist com Zapatero deia que parlar del risc de crisi econòmica era no ser "patriota". O, per exemple, hem llegit també en aquest diari reportatges que expliquen fins a quin punt una recessió econòmica té molt de psicològic. És a dir, com més ens repetim en veu alta que estem malament, pitjor estem. Però ara no és qüestió d'autoconvenciment. No és tant un problema de cap com de butxaca. Es tracta d'interpretar si la prudència dels experts de Davos en realitat vol dir pessimisme. I es tracta, també, de veure si la Xina i l'Índia, com a grans potències emergents, poden esdevenir dos motors que tirin de l'economia mundial. És la gran incògnita.

L'ha dita grossa

“El que no pots fer és estar insultant cada dia els de fora i dir que no t'entenen. A Endesa, per exemple, ens hem deixat la pell per Catalunya”

Manuel Pizarro

NÚMERO 2 DEL PP A LES LLISTES DE MADRID